

til Esbjerg, og naar de komme dertil, kunne de faa Hjælp til at rejse til deres Hjem, men det bliver da Fattighjælp. Ere de derimod forlufte paa dansk Ryst, kunne de faa Hjælp til Rejsen helt hjem paa Statens Bekostning, uden at det er Fattighjælp. Dette synes at være en Urimelighed, og det maa vist være en Forglemmelse af de Herrer Lovgivere, at de ikke have lagt Mærke til det Hul, der bliver her, naar Søfolk, der forlise i Udlandet, paa Statskassens Regning kun kunne rejse til en dansk Havn, men deraf maa rejse videre paa Fattigvæsenet, medens de, naar de forlise paa dansk Ryst, rejse paa Statens Regning fra Rysten lige til deres Hjem. Jeg antager, at det ærede Finansudvalg, hvis det vil have Opmærksomheden henvendt paa denne Sag, vistnok vil kunne komme overens med de tvende Ministre, Indenrigs- og Udenrigsministrene, saaledes at dette Forhold kan blive afhjulpet. Thi det er dog temmelig haardt, at Mangelen af en saadan Lovbestemmelse skal medføre, at Folk, der forulufte paa fremmed Ryst, skulle komme over paa Fattigvæsenet. Det er altsaa en Hensætning, jeg vil tillade mig at rette til den ærede Minister. — I Betænkningens Nr. 229 tales om Oprettelse af Holdepladser. Der er indkommet forskellige Andragender til Ministeren om Oprettelse af saadanne, og jeg forstaa godt Vanstigelighederne derved, men have vi nu en Gang Jærnbaner og dyre Jærnbaner, saa tror jeg, at det har stor Betydning baade for Jærnbannerne og for Befolkningen, hvis vi kunne faa saadanne Holdepladser oprettede, hvor der er ubetinget Trang dertil. Jeg tillader mig her at anbefale Holdepladsen ved Nørhæk paa Hobro—Vejstær—Banen. — Betænkningens Nr. 228 handler om den elektriske Udsætning paa Esbjerg Station og Flytning af Lokomotivremisen der. Det er med stor Bedrøvelse, at Befolkningen dernede har læst om, at Finansudvalget har ment at maatte fordele den Bevilling, som Indenrigsministeren har søgt til dette Anlæg, paa 2 Aar, thi det vil faktisk sige, at den ny Station, som er en absolut Nødvendighed for Byen, vil være skudt saa meget længere ud i Fremtiden. Belysningsforholdene paa Esbjerg Station, ere desuden saa sørgelige og farlige, at Beboerne ikke kunne antage, at Finansudvalget er bekendt med Forholdene, da det ellers ikke vilde paatage sig det Ansvar at gaa mod Ministerens Ønske at faa det hele Beløb bevilget i Aar. Oplysningen sker for Tiden med nogle Petroleumsløgter, saa at man vanstelig kan overse hele Stationen om Aftenen, naar det er blevet

mørkt, og Trængslen er betydelig særlig paa Grund af den elendige Station, og Personantallet er faktisk tiltaget, saaledes at Stationen staa iblandt de første i Landet, paa Højde med en By som Aalborg. Ikke alene Bygningen er næsten umulig at færdes i, men Belysningsforholdene gøre det i det hele farligt at færdes paa Baneterrainet, saa hvis Arbejdet kunde paastynes, saaledes at det kunde blive færdigt i Løbet af Finansaaaret, tror jeg, at Finansudvalget vilde erhverve sig stor Fortjeneste baade af Beboerne i Esbjerg og af de rejsende ved at bevilge det fulde Beløb i Aar, saaledes som det er forlangt. — Jeg har uden for Risten tilladt mig at stille et Endringsforslag, der gaar ud paa, at der bevilges et Beløb af 20,000 Kr. til Konkurrencebetegninger for en ny Rigsdagsbygning. Det er selvfølgelig ikke uden Betænelighed, at jeg ene kommer med et saadant Forslag, men jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at det efterhaanden bliver paatrængende, at vi komme ind paa at behandle denne Sag. Naar jeg har foreslaet en Bevilling til Tegninger til en Rigsdagsbygning, beliggende paa dette Sted, saa er det meget af Hensynet til, at vi foreløbig nu ere her, at Pladsen er her, og at vi trænge til en ny Bygning. Det er klart, at det er meget store Udgifter, som dertil ville behøves, og vi ere alle klare over, at Forholdene i Landet ere saaledes, at man ikke uden Grund, ikke uden yderste Nødvendighed kan paabyrde Folket særlige Bekostninger. Jeg tror, at paa dette Sted maatte en Rigsdagsbygning, passende for en Nation paa 2 Mill. Menneffer, kunne finde Plads. Naar jeg har stillet Forslaget er det imidlertid selvfølgelig ikke, fordi jeg dermed mente, at man i sine Overvejelser skulde være begrænset til dette Sted; kan Finansudvalget i Forbindelse med Regeringen finde Anledning til at udstrække deres Betragtning til ny Steder og andre Pladser, saa kan det naturligtvis gøres. Da jeg ikke kan vente, at Tinget kan gaa med til Endringsforslagets Vedtagelse, er jeg selvfølgelig beredt til at tage det tilbage inden Afstemningen, men det er særlig for at henlede Udvalgets Opmærksomhed derpaa og erindre Tinget om, at der dog en Gang maa tages fat paa dette Spørgsmaal, at jeg har stillet Forslaget. Ved at henvise til dette Sted, tror jeg, at vi gøre det paa den sikreste Maade, da jo et Folk som vort ikke kan forlange en Rigsdagsbygning i Lighed med de store Nationers, ligesom vi jo ogsaa under de vanstelige Vilkaar, som det bærende Græhværv eksisterer under her i Landet, maa tage Hensyn til at bygge saa billig som